

නූතන ජනමාධ්‍ය ආචාරධර්ම පෝෂණයෙහි ලා විරන්තන ගද්‍ය සාහිත්‍යයෙන් ගත හැකි  
ආභාසය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්; (සද්ධර්මරත්නාවලියට විශේෂිතව)

**The Impact of Classical Prose Literature on the Enhancement of Modern  
Media ethics in Relation to *Saddharmaratnavaliya***

අමාලි උත්පලා නන්දසිරි<sup>1</sup>

**CITATION** - Nandasiri, Amali Uthpala. (2014). The Impact of Classical Prose Literature on the Enhancement of Modern Media ethics in Relation to *Saddharmaratnavaliya*. 7<sup>th</sup> Research Conference, 27<sup>th</sup> to 29<sup>th</sup> March 2014. The Royal Asiatic Society of Sri Lanka. Abstracts. Colombo. Page 67

**Abstract**

ආචාරධර්මවලින් අපේක්ෂා කරනුයේ සමාජයේ පරම යහපත යි. ශ්‍රී ලංකාවේ ජනමාධ්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වයට අදාළව නිර්මාණය වූ ආචාරධර්ම පද්ධතීන් කිහිපයක් හඳුනා ගැනීමට පිළිවන. නමුත් ඒ ආචාරධර්ම මාලාවන් ගොඩනැගී ඇත්තේ ලාංකේය සමාජ සංස්කෘතික සන්දර්භයට ආගන්තුක මූලාශ්‍රයන්ගේ ආභාසයෙනි. එබැවින් නූතන ජනමාධ්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වය හා ආචාරධර්ම භාවිතය අතර ගොඩනැගී ඇත්තේ ප්‍රතිවිරුද්ධ ස්වභාවයකි. එහෙයින් ලංකාවේ ජනමාධ්‍ය ආචාරධර්ම පිළිබඳ පොදු එකඟතාවක් හෝ නිශ්චිත නිර්ණායක හඳුනා ගැනීමට නොහැකි ය.

ඕනෑම සාහිත්‍ය සම්ප්‍රදායක අරමුණ වන්නේ පාඨක, ශ්‍රාවකයා සමූහයා තුළ රස ජනනය කරවීම හා ඥානය වර්ධනය කරවීම යි. නමුත් ලාංකේය විරන්තන ගද්‍ය සාහිත්‍යයෙහි එන සද්ධර්මරත්නාවලිය වැනි නිර්මාණාංග ශ්‍රාවකයාගේ භෞතික සහ ආධ්‍යාත්මික ආචාරධර්මීය සබඳතා වර්ධනය කිරීමට හේතු වී ඇත. එසේම ශ්‍රාවකයාගේ සත්‍යත්වය වර්ධනය කරවීම සහ යහපත උදාකරලීම පිණිස නිර්මාණය වූ ආචාර විද්‍යාත්මක ඉගැන්වීම් සද්ධර්මරත්නාවලියෙහි පවත්නා බව හඳුනාගැනීමට පිළිවන. විරන්තන සිංහල සාහිත්‍යාංග තුළ පවත්නා මෙම ආචාරධර්ම සහ ආචාරවිද්‍යාත්මක ඉගැන්වීම් නූතන ජනමාධ්‍ය පෝෂණයෙහි ලා උපයෝගී කරගත හැකි ආකාරය විමර්ශනය කිරීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ යි.

නූතන ජනමාධ්‍ය ආචාරධර්ම පෝෂණයෙහි ලා විරන්තන ගද්‍ය සාහිත්‍යාංගයන්ගෙන් ආභාසයක් ගත හැකි ද? දඹදෙණි යුගයේ දී ධර්මසේන හිමියන් විසින් රචිත සද්ධර්මරත්නාවලිය පාදක කරගනිමින් මේ පිළිබඳව විමසන ලදී. ඒ අනුව

---

<sup>1</sup> ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය amaliprint@gmail.com

සද්ධර්මරත්නාවලියෙහි කථාංගයන්හි අන්තර්ගතය ගුණාත්මකව විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් ඒවායෙහි පවත්නා ආචාරධර්මීය මූලයන් අධ්‍යයනය කරන ලදී.

සද්ධර්මරත්නාවලියේ එන කථාංග මගින් ශ්‍රාවක ජීවිතයෙහි සුවර්තය හා සමාජ යහපැවැත්ම උදෙසා පෙළඹවීම සිදුකරනු ලබන්නේ බෞද්ධාගමික ආචාරධර්මීය පදනමක් මත හිඳිමින් ය. සද්ධර්මරත්නාවලියෙහි සෑම කථාවක්ම ආරම්භ වන්නේ ආචාර විද්‍යාත්මක උපදේශයකිනි. මෙය ශ්‍රාවකයාගේ කායික, මානසික යහපත රැකගැනීමට ඉවහල් වේ. සද්ධර්මරත්නාවලියෙහි කතාංග බොහොමයක් අවසන් වන්නේ පුද්ගල අභිවෘද්ධිය ඇති කරවන ක්‍රියාවකට ශ්‍රාවකයා පොළඹවන වාක්‍යයකිනි.

මෙහි දී යහපත් වචන භාවිත කිරීම, අධ්‍යාත්මික සංවරය ඇති කරගැනීම, සමාජ අවස්ථාව, තරාකිරීම දැන හැසිරීම, පොදු අවකාශයේ නිවැරදි හැසිරීම, යහපත් සමාජ සම්බන්ධතා පැවැත්වීමේ පිළිවෙත් හා බැඳි ආචාරධර්ම යනාදිය කෙරෙහි ශ්‍රාවක අවධානය වඩවයි. විවිධ කථාංග මගින් පුද්ගලයා හා සමාජ යහපැවැත්ම උදෙසා අවශ්‍ය ආචාරධර්මීය පිළිවෙත් හඳුන්වා දී ඇත. සමාජයේ පරම යහපත වෙනුවෙන් ආචාරධර්ම ආරක්‍ෂා කිරීමේ දී ශ්‍රාවකයා විරිය වැඩීම, නුවණින් ක්‍රියාකිරීම, ආත්ම සංවරය ඇති කරගැනීමේ වැදගත්කම පෙන්වාදෙයි. එබැවින් ආචාරවිද්‍යාත්මක ඉගැන්වීම් පිළිබඳ විරන්තන සාහිත්‍යයෙහි එන න්‍යායන් නූතන ජනමාධ්‍ය ආචාරධර්ම පෝෂණයෙහි ලා භාවිත කළ හැකි බව පෙනේ.

**ප්‍රමුඛපද:** විරන්තන සාහිත්‍යය, ජනමාධ්‍ය ආචාරධර්ම, පරම යහපත, ශ්‍රාවකයා, කථාංග

**Keywords:** Traditional literature, Media ethics, Highest good, Listener, Episodes